

Kl. 14:25

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare høre: Når Dansk Folkeparti ikke mener, det er relevant at få afklaret, om der foregår aflytning i dette land uden domstolskontrol, og ikke mener, det er relevant at få afklaret, hvorvidt vi alle sammen kan være udsat for aflytning uden domstolskontrol, uden de begrænsninger, der normalt ligger i retsplejeloven, er det så, fordi Dansk Folkeparti egentlig mener, at det bare er lidt besværligt og lidt overflødigt med de begrænsninger i retsplejeloven, der ellers ligger i forhold til aflytning?

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Ib Poulsen (DF):

Jeg synes, at svaret har været givet flere gange. Altså, det er et flertal her i Folketinget, der har besluttet, at man bemyndiger forsvarsministeren og giver de her muligheder. Hvorvidt de på nuværende tidspunkt eller før eller siden er taget i brug eller ej, har vi som sagt et kontroludvalg, der bliver informeret om. Det er nedsat af Folketinget, så der er jo ikke nogen grund til – hvad skal man sige? – at opfinde den dybe tallerken en gang til.

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:26

Line Barfod (EL):

Vi har jo tidligere set andre samfund, hvor man også gav nogle ret til bare at aflytte alle i landet, som de havde lyst til, uden domstolskontrol. Mener Dansk Folkeparti, at det er et samfund, vi skal efterligne? Skal vi have den tilstand i Danmark, at vi har efterretningstjenester, der har ret til at aflytte alle borgere, uden at der er domstolskontrol, og uden at der er lovebegrænsninger på, og uden at borgerne kan få det oplyst? Er det Dansk Folkepartis ønske, at vi skal have sådan et samfund i Danmark?

Kl. 14:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:27

Ib Poulsen (DF):

Den sammenligning kan jeg slet ikke genkende. Som jeg altså lige sagde før, er det jo sådan, at forsvarsministeren via kontroludvalget får at vide, hvad der foregår, og det vil sige, at der jo ikke er de der beføjelser, som fru Line Barfod

henviser til, i andre bananrepublikker. Her er der jo kontrol med, hvad der foregår, så det kan jeg ikke se noget problem i.

Kl. 14:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, fru Pernille Frahm.

Kl. 14:28

(Ordfører)**Pernille Frahm (SF):**

Forslaget handler jo i virkeligheden om, at vi skal have ret til at kende loven, have ret til at kende vores rettigheder, have ret til at kende myndighedernes rettigheder, have ret til at vide, hvad det er, vi kan vente os. Det er jo noget temmelig fundamentalt i en retsstat.

Nu er det så pludselig blevet interessant. Det er blevet nævnt flere gange, at loven jo ikke er ny, det er ikke noget, vi lige har fundet på, det er ikke sådan noget krig mod terror-agtigt, der rammer os; det er en gammel, gammel bestemmelse fra 1951. Men i 1951 så verden jo lidt anderledes ud, og Danmarks rolle globalt var jo en helt anden, end den er i dag.

Det, som jeg virkelig synes bliver problematisk, er, at det tilsyneladende er så svævende, hvornår den her paragraf kan træde i kraft. Sådan som jeg hører de svar og kommentarer, som forsvarsministeren har givet, er det faktisk en permanent ordning. Det kan være i dag, det kan være i morgen, det kunne være i går, det kan være om en uge, og vi har ikke en mulighed for at vide det.

Det betyder jo ganske meget, som fru Line Barfod også har talt om et par gange. Det betyder ganske meget for f.eks. kritiske journalisters mulighed for at arbejde og også kritiske parlamentarikeres mulighed for at arbejde, fordi man ofte benytter sig af fortrolige kilder. Tro det eller ej, så findes sådan nogle, og man er nødt til netop at kunne garantere en vis fortrolighed omkring sit arbejde. Hvis ens kommunikation bliver aflyttet, kan man jo ikke garantere en fortrolighed. Nu taler jeg ikke om kilder, der er ulovligt fortrolige, men om ganske almindelige mennesker, der gerne vil have lov til at fortælle ting i al fortrolighed til en journalist eller en parlamentariker. Det kan man jo ikke garantere dem med den her lovgivning, og jeg synes, det er dybt problematisk, at vi ikke kan komme med de garantier. Jeg synes også, at det er fundamentalt rystende i en retsstat, at man ikke klart kan sige til borgerne, hvilken lov der gælder, eller hvilken lov der ikke gælder.